

Decyzja
Prezydium KK
nr 137/20

ws. projektu o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych
innych ustaw

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” pozytywnie opiniuje cel, jakiemu mają służyć zaproponowane regulacje, które są kierowane do podmiotów w zakresie realizacji proinwestycyjnej strategii rozwoju w szczególności poprzez wzrost zatrudnienia oraz systematycznie ponoszone nakłady inwestycyjne zwiększające ich realny kapitał.

Grupą docelową nowych regulacji są podmioty należące do sektora małych i średnich przedsiębiorstw, prowadzące działalność gospodarczą i posiadające prostą strukturę udziałową, które poprzez niedobór środków pieniężnych na realizację inwestycji nie mogą rozwijać się zgodnie ze swoim potencjałem.

Prezydium KK NSZZ „Solidarność” uważa jednak, że zaproponowane rozwiązania mogą być obarczone pewnymi ryzykami.

- 1) NSZZ „Solidarność” zwraca uwagę na częstotliwość w zmniejszaniu opodatkowania dla prowadzących działalność gospodarczą. Powinno jemu towarzyszyć obniżanie obciążeń podatkowych pracowników.
- 2) Brak jest całościowej analizy co do dotychczasowego wpływu obniżania stawek CIT od 2017 r dotyczącego małych podatników na wzrost nakładów inwestycyjnych. Jak wynika z wypowiedzi przedstawicieli biznesu, nie wysokość stawek podatkowych i sposób ich konstrukcji jest barierą dla inwestowania, ale przede wszystkim niepewność regulacyjna.

Kluczowym aspektem decyzji inwestycyjnej jest pewność prawa, rozwinięta infrastruktura oraz dostęp do wykształconych kadr. W przypadku braku takich czynników spółka może wybrać strategię przeczekania i gromadzenia funduszy w inwestycjach mało efektywnych z punktu widzenia gospodarki, jak chociażby w rynku nieruchomości. Warto również wskazać, jak to wynika z badania Aaro Hazaka w opracowaniu pt. „Decyzje finansowe przedsiębiorstw w ramach systemu opodatkowania rozproszonych zysków w Estonii”, że „wadą tego (estońskiego) systemu podatkowego jest alokacja

funduszy w środki pieniężne, co stanowi potencjalnie nieefektywny sposób inwestowania”. Okazało się bowiem, że firmy estońskie gromadzą gotówkę na rachunkach bankowych lub inwestują w nieruchomości (niejako w zastępstwie udziałowców), zamiast inwestować te fundusze w rozwój biznesu. Autor ten pisze również, że „nie obserwuje się istotnego wzrostu nowych inwestycji o charakterze strategicznym”.

- 3) Powstaje wątpliwość, czy zaproponowany wariant tzw. podatku estońskiego spowoduje zatrzymanie dochodów, aby pobudzić inwestycje małych i średnich przedsiębiorstw. Efektywność systemu estońskiego może wynikać z przyjęcia kompleksowego rozwiązania. Wyjęcie z tego systemu jedynie poszczególnych elementów może nie przynieść oczekiwanych efektów.
- 4) Przyjęte rozwiązanie, jak wynika z doświadczeń państw, w których wprowadzono estoński podatek, wiąże się ze spadkiem dochodów budżetu państwa w szczególności w pierwszych 3 - 4 latach początkowym etapie wprowadzenia podatku, co w okresie walki z Covid -19 może być dość ryzykowne. W sytuacji Polski będzie się to wiązało także ze spadkiem dochodów jednostek samorządu terytorialnego.
- 5) Projektodawca wprowadza rozwiązanie, które zachęca do wyższego inwestowania niż minimum uprawniające do skorzystania z tego podatku w postaci obniżenia stawki podatkowej przy wyższych nakładach inwestycyjnych lecz projektodawca nie wskazał ekspertyzy, która potwierdziłaby słuszność tych założeń w warunkach polskich, co nie pozwala na dokładną ocenę rozwiązania.
Uzasadnionym jest więc przeprowadzenie analiz, które pokazałyby, że faktycznie wprowadzenie estońskiego CITu mogłoby oznaczać wyższy poziom inwestycji. Bez tego być może dokonany zostanie w Polsce kosztowny eksperyment, który może zakończyć się brakiem oczekiwanych rezultatów.
- 6) Pozytywnie należy ocenić promowanie umów o pracę. „Wymóg zatrudnienia na podstawie wyłącznie umowy o pracę ma motywować podmioty objęte ryczałtem do zawierania tego typu umów, jako że mają one bardziej „stabilny” charakter niż umowy cywilnoprawne” - jak wskazuje projektodawca w uzasadnieniu do ustawy.

Gdańsk, 26 sierpnia 2020 r.

Prezydium KK

NSZZ „Solidarność”

SEKRETARZ
KK NSZZ „Solidarność”

Ewa Łydorek